

Határtalan összefogás

Írta: Cservenka Judit - 2017.05.17.

Tóth Tibor, a Jókai Színház igazgatója vette át az elismerést (fotó: Jókai Színház facebook oldala)

„A történelem vihara sok mindent elsodort, de lélekben mindig egyik maradtunk. A VII. Magyar Világtalálkozó is ezt az együvé tartozást szolgálja. Alkalom arra, hogy találkozzon a vidék a központtal, az eldugott kicsi falu a világvárossal, magyar a magyarral. Mert élni igazán csak együtt, egymással, egymásért érdemes, határtalan szeretetben.”

Az idézet a találkozó második napján, szombaton Aranyosapátiban, a négyeshatármenti kulturális találkozón kiadott nyilatkozatból való. Ennek az összetartozásnak a jegyében zajlik az a nyolcnapos program, amelynek gálaestjére tegnap, május 16-án került sor a budapesti Stefánia Palotában. A régi slágerben is megénekelt híres Stefánia úton már messziről látszott, hol van a VII. Magyar Világtalálkozó helyszíne, mert előtte a járdán a széles kapubejáróig különböző magyar tájak hagyományos öltözetét viselő fiatalok fogadták az érkező vendégeket, akik közül számosan – hiszen világtalálkozóóról van szó – szintén népviseletet öltöttek a gálaestre. Nemcsak magyar, vagy magyarosnak szánt ruhák tűntek fel a tömegben, hanem afrikai, távol-keleti viseletek is, ugyanis évről évre gyarapodik a tiszteletbeli magyarok száma,

akik valamilyen módon, munkával, jeles tettel kimutatják rokonszenvüket a magyarság iránt.

Bent, a Stefánia palota, a honvéd Kulturális Központ széles folyosóin kiállításokban gyönyörködhetnek a látogatók. Két kiállítás felvidéki volt, hiszen a határon túli nemzetrészek közül a Felvidék volt az idei világtalálkozó díszvendége. A búcsi babakiállításához nem is volt könnyű közel jutni, hát még fényképeket készíteni, annyian csodálták meg a Felvidéki Népviseletes Babacsaládok Háza – hogy hivatalos nevét említsük – gyűjteményének gyönyörű darabjait.

Szobiné Kerekes Esztertől, a Kulturáért és Turizmusért Társulás elnökétől megtudtuk, amit a felvidékiek nyilván jól tudnak, hogy a babák ruháit azok készítették, akik még ezeket hordták. Úgy kezdődött, – mondja – hogy láttuk, mennyire fogynak a gyerekek a magyar iskolákból, és akkor a szülőket felszólítottuk, hogy elevenítsék fel a viseleteket, hadd tudják a gyerekek, hová tartoznak. Mi, óvodapedagógusok indítottuk, de országos mozgalom lett. A babamúzeum 60 család viseletét mutatja be, ide hármat tudtunk elhozni: a zoboraljit, a búcsit és az izsait.

Kerekes Eszter civil ruhában magyaráz, és közben kínálgatja az otthonról hozott aprósüteményt, társa: Sámson Gizella, az izsai hagyományőrök vezetője viszont népviseletben emelgeti a babákat, hogy a fotósok jobban lássák.

Közben megtelik a színházterem, kezdődik a díjkiosztó ünnepség. Díszvendég szerepének megfelelően a felvidéki Megmaradásunkért Kultúrcsoport sorakozik fel a színpadon, hogy velük énekelje az egész nézőtér nemzeti imádságunkat, a Himnuszt, majd dr. Fischl Vilmos, evangélikus lelkész; a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtitkára mondott áldást.

A Világtalálkozó védnökének, dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter köszöntőjének felolvasása után dr. Tanka László a Világtalálkozó elnöke nyitotta meg a rendezvényt, megemlítve, hogy az eseményt immár hetedszer létrehívó Panoráma Világklub jövőre ünnepli fennállásának 15. évfordulóját, jelenleg 200 társklub működik szerte a világban, képviselve a magyarság összetartozását, és felelősségét a béke megőrzéséért. A legkiválóbbaknak ezen a találkozón is kitüntetések adnak át, az elismerő oklevél mellé Józsa Judit erdélyi származású kerámiaszobrász „Életfa-kereszt – megmaradásunkért” című alkotását.

Ezt követően két, népviseletbe öltözött fiatal sorra kísérte fel a színpadra a kitüntetetteket, akiknek nevét és méltatását Joó Géza a világtalálkozó szóvivője és Szalóczy Pál előadóművész olvasta fel. Dr. Fischl Vilmos evangélikus lelkész és Mészáros László amerikai magyar vállalkozó kapta a Világ magyarságáért kitüntetést, ennek Művészeti díját a Magyar Nemzeti Táncgyűttes, a felvidéki Komáromi Jókai Színház, Sasvári Sándor színész, énekes és Tolcsvay Béla előadóművész vehette át.

Oklevél a Jókai Színháznak (fotó: a színház facebook oldala)

Tiszteletbeli magyar lett Wening Esthyprobo Fatandari, Indonézia és dr. Batbayar Zeneemyadar, Mongólia magyarországi nagykövete, valamint Randrianasolo Lalarison Richard Madagaszkár tiszteletbeli magyar konzulja. Az Összefogás a Magyarságért Díjat Koleszár Andrásné és Székely Lászlóné Kisvárda és Mátészalka Világklub-vezetői, Lőrincz Kálmán és Máthé Gizella a Házat-hazát alapítvány vezetői és dr. Besenyi Károly és Besenyi Zsuzsa az Argentínai Magyar Iskola alapítóinak ítélték.

Szemerédi Bernadett, a Magyarokanizsai Udvari Színház művészeinek fordításában és előadásában hangzott fel a Hallelujah című dal, amellyel valamennyi kitüntetettet köszöntötte.

A szünetben dr. Tanka László elnököt arról kérdeztük, hogy mit is jelent a díszvendég státusz?

Minden évben három díszvendége van a világtalálkozónak: egy kontinens, ez most Észak-Amerika, egy határon túli nemzetrészt, ez most a Felvidék, és egy magyarországi, ez a Balaton-régió. A díszvendégeket kiemelt figyelem övezi, például a megnyitón, Balatonlellén, a Megmaradásunk szobor koszorúzásánál a Megmaradásunkért Kultúrcsoport énekelt, az üzleti konferenciáknak is középpontjában vannak a díszvendégek, de még a szépségversenynek is. Persze azt már a zsűri dönti el, hogy ki nyeri meg, de hogy lesz ott néhány szép felvidéki lány, az biztos.

Egyébként a harmadik napján vagyunk a Világtalálkozónak. Balatonlellén kezdtünk egy balatoni szezonnyitóval, tegnap pedig egy nagyon szép ünnepségen voltunk Aranyosapátiban, ahol több mint félszáz református lelkész, esperes, püspök gyűlt össze a reformáció 500 éves jubileuma alkalmából. Az ország egyik legszegényebb vidékén jártunk, ahol nagy szükség van a segítségre. Nagyon szép példaértékű volt az összefogás,

rendezvényünket megkönnyeztük többen is, és vittük oda a világ minden részéből azokat a magyarokat, akikről gondoljuk, hogy a kapcsolatokat építhetik.

Egy hónappal ezelőtt viszont a Panoráma Világklub egy 30 fős kis csoportjával a Felvidéken jártunk, a csallóközi világklub vendégeként három napot töltöttünk ott, meglátogattuk Pozsonyt, különböző rendezvényeken vettünk részt, de épp itt jön a polgármester úr, László Gábor Nagymad polgármestere, ő a csallóközi világklub elnöke is.

László Gábor, Nagymad polgármestere (fotó: Cservenka Judit/Felvidék.ma)

Amíg Tanka László bemutat bennünket, a polgármester mellett régi ismerős Tarics Péter író, előadóművész tűnik fel, ezúttal azonban nem szereplőként jött, hanem vendégként.

Elsétálunk Nagymad kiállító pultjához, ahol megismerkedünk a Mátyás királyig visszanyúló bicskát termő fa meséjével, s közben László Gábor polgármester elmondja, hogy tavaly kétszáztizennyedik klubtagként lett a csallóközi társklub elnöke, és amikor egy turulszobrot avattak fel a községben, arra az eseményre hívta meg a világtalálkozó elnökét és a Panoráma világklub tagjait. Kérdésünkre, hogy eddig hogy tetszik a találkozó, így válaszolt: Nagyszerű esemény, hiszen a jelmondata is az, hogy határtalan összefogás. Nagyon jó érzés, hogy a világ minden tájáról érkeztek ide magyarok. Már eddig sok ismeretséget, sőt barátságot kötöttünk, és biztos vagyok benne, hogy ez csak megsokszorozódik a hét végére.

A szünet után gálaműsort láthatott a közönség, amelynek során levetítették a világtalálkozók történetét összefoglaló rövidfilmet, és felléptek az első részben kitüntetett művészek.